

Västkustmotiv i olja

I en Korgstol på hennes egna terass,
likt 60- tal med regnskogsmotiv av
papegojor, citroner mot svart botten,
ett bord av tonat glas svävade Josef
Frank i bilder inuti huvudet. Varför
det inte fanns marinblå bottenfärg
bland hans alster?

Hennes egen yta
i speglingar mot djupet. Var där djup
eller svart ofrånkomlig sörja och frågorna
var många. Var de tilltrasslade? Är du
liten nu nynnade hon är det mörkt och
snårigt min vän. Ja, i svar av melodi,

Skruvades Dolly Parton på då? Tog
hon på sig röda pumps och härmade
henne och var tallarna som hängde
under himlen hennes avgörande publik?

När hon vandrat ett slag ensam.
Låtit frågorna blanda sig med det
nya. När det nya låtit det främmande
sitta en stund och tala, utkristalliserade
sig nog lugnet. Det brukade det göra.

När evigheten svarade och tallarna
ännu hängde, när de invanda formerna
slutade att påminna om det sköna,
då, just då, dags att plöja en fåra öppen
för tankar.

Då var det hög tid för att stirrar mycket
länge in i en tavla. Den med västkustmotiv
i olja.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten